

Virtuozitatea în televiziune

(Daniela Caraman Fotea – 29 iunie 2017)

O căutăm, de regulă, acum, în contextual tehnic. În concept din ce în ce mai rar (nu că n-am dori-o...). Pe posturile publice, excepția se numește DORU IONESCU. I-am parcurs, de curând două noi apariții editoriale, cu rădăcini în emisiunile semnate de-a lungul anilor. Cele două cărți sunt – pentru divertisment (rock, pop, jazz), piese de rezistență. Una dintre ele este dedicată fostului meu coleg de liceu și Conservator, Florian Lungu, zis – de la o fragedă vârstă, Moșu (!), nici el neștiind până azi de ce; acum, un corifeu al jazz-ului comentat. Admirabilă ideea lui Doru Ionescu.

De la începuturile publice ale acestuia mi-au atras atenția fluența frazei împodobită cu metafore (rare în domeniul divertismentului). A fost și cititor de revistă, dar setea pentru evenimentul de actualitate imediată, l-a îndreptat către TVR. Paradoxal, l-a descoperit intrând, cercetând (și pentru acest domeniu are o aplecare unicat), arhivele și a descoperit un tezaur sonor. Înregistrări – evident alb-negru, ale începuturilor pop-rockului național. Și așa, pas cu pas, în emisiuni concepute cu ingeniozitate, s-a constituit o istorie cu impact a genurilor care și azi au o semnificație, dincolo de cea sentimentală. Sunt VALORI, atrag generații. Emisiunea REMIX aduce, prin simpla nominalizare, audiențe de invidiat. Având o documentare mai mult decât solidă, autorul a căutat, a identificat personalitățile de altădată, multe – actuale staruri, le-a intervievat în colțurile de lume unde viețuiesc. Așa că, a trecut la elaborarea unei istorii detaliate a istoriei pop-rock-ului nostru. O realizare pe care o pot numi o ...remixare a timpului! A adunat-o între pagini de carte, dedicată împlinirii a 60 de ani de la înființarea televiziunii publice. Un volum cu valoare culturală-arheologică. Un unicat.

Argumentele sunt oferite și de titlurile de capitole: Reinventarea chitarei electrice la români, reliefarea și, de fapt, comunicarea realizărilor lui Alexandru Arion (ulterior la Sincron, acum trăitor în Grecia), unul dintre primii manufacturieri de instrumente electrice și amplificatoare; asemeni lui Corneliu „Bibi” Ionescu (de la Sfinx), muzicușistul; instrumental folosit și de Adi Ordean, mare chitarist, orchestrator, compozitor, șef de formații, maestru de sunet.

Trecem și prin clubul de jazz înființat de Mihai Berindei dar și de George Bălan (la Casa studenților „Grigore Preoteasa”). Ce nume! Fără Doru Ionescu s-ar fi pierdut iremediabil, asemeni atâtor monumente arheologice rămase fără comunicare... Așa dar, beneficiem noi cei de altădată, dar și generațiile tinere de un segment autorizat, bogat ilustrat, profesional, dintr-o lungă istorie. Real DOCUMENT.

Aflăm multe despre Olympic 64, Sideral grup 5, Sideral Modal Qvartet, Modern grup, Mondial – o romanță cu ecou și... bibelou, și... fetele care au venit de pe Venus, festivalurile Club A; despre Cristalul – gălățean, Gil Dobrică, Iuliu Merca și Sorin Tudoran, Dentes,... Ștefan Naghi de la Semnal M...

Sunt cu generozitate numite emisiunile provinciei: cele semnate de un Alex Vasiliu, eruditul Alex Vasiliu, dar și ale foștilor colegi de televiziune, Ovidiu Dumitru ori Geo Limbășanu.

De la ei a început totul, e... Remix... scria Sorin Postolache. Relevarea impacului filmului Tinerii este un alt subiect important.

Această lectură (419 pagini), este o întâlnire cu istoria vie, perenă multă vreme de aici înainte. Munca, pasiunea lui Doru Ionescu s-au metamorfozat într-o piesă de patrimoniu, evident, o valoare de profil.

O suită de CD-uri pe temă, ar fi o reală glorie pentru televiziunea publică. Ce colecție fabuloasă de hit-uri! Cine se mai poate afirma cu o asemenea realizare? Importantă, pentru devenirea unui segment care a dominat ani îndelungați viața, mintea, obiceiurile unor generații. Laudatio, DORU IONESCU!